

KERK & Leven

02

2021

WEEKKRANT

13 JANUARI

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

Kerstmis 2020

Wij dachten heer en meester te zijn over al wat leeft en vergaten het woord van oudsher: wordt dienaar van het leven.

Wij dachten ongestraft aarde en mens in dienst te stellen van economische groei en winsten vergaten het woord van oudsher: raak niet aan de boom van het leven.

Onze levenshouding brengt de aarde uit evenwicht waardoor wij een bedreiging zijn voor al wat leeft, ook voor onszelf, wij dood brengen waar leven is.

Huidhonger, honger naar ontmoeting, groot is ons verlangen het leven uitbundig te vieren.

Afstand nemen, afstand houden om elkaar te ontmoeten, nabij te zijn klinkt tegenstrijdig, broodnodig om hier en nu leven te brengen waar dood heerst, toekomst te openen.

Laten wij niet vergeten het woord van oudsher dat nieuw leven geboren wordt in de kwetsbaarheid van een kind.

Vrijheid
gelijkheid
broederschap

wereldwijd
onscheidbaar
verbonden
in eerbied
voor aarde
dier en mens.

Het vaccin
in 2021

Jef Wauters

Aardappelen

In één van de sloppenwijken van Rio de Janeiro werkte een verpleegster al 15 jaar in een dispensarium. Daar zorgde ze voor zowat 10 000 mensen die woonden tegen de bergflank.

Op een dag, toen ze een verband aanlegde, zette een arme zwarte vrouw, zonder iets te zeggen een pak op tafel neer. Daarna ging ze weg. De verpleegster riep haar en vroeg: 'Wat is dat?'

De vrouw glimlachte en zei: 'Dat is voor jou!'

De verpleegster zei: 'Wacht even, ik

ben zo klaar met dit verband.'

Toen ze het pak opende, zag ze dat er aardappelen in zaten.

'Waarom doe je dit?' vroeg de verpleegster,

'Ik ben wel niet rijk, maar ik heb al wat ik nodig heb.

Neem die aardappelen terug mee voor je kinderen en voor je familie.'

De vrouw drong aan. Maar de verpleegster bleef het geschenk weigeren.

Toen zei de vrouw:

'Mag ik dan echt niet één keer, het plezier hebben om jou iets te geven?'

Chantal Leterme

uit 'Een parel voor elke dag'

Een gezin waar dankbaar ontvangen en gratis geven centraal staan

De heilige Familie is een gezin waar vreugde en zorgen samen gaan. Is dat eigenlijk niet zo in elke familie?

In een gezin staat het kind centraal. Een kind ontvangen, vraagt grote edelmoedigheid en veel toewijding. Het is een engagement waarvan men de inhoud op voorhand niet volledig kent, waarvan men de toekomst niet helemaal zelf kan bepalen.

Men neemt immers geen knuffeldier op, maar een persoonlijkheid die, met de beste zorgen, al heel vlug zijn eigen weg zal gaan.

Men kiest hier dus voor een liefde die vanaf het begin niet alleen geluk en vreugde kent, maar ook getekend wordt door pijn en onmacht. Een liefde van dagelijkse zorg voor de andere.

Bij de geboorte van een kind maken jonge ouders een intense vreugde mee.

Voor christelijke ouders is de ge-

boorte van een kind een religieuze ervaring.

Zij voelen aan dat een kind meer is dan mensenwerk, dat zij leven krijgen en ontvangen. Dat het kind hun liefde wordt toevertrouwd. Zij zijn hiervoor intens dankbaar. Ook wel heel fier, maar vooral dankbaar!

Hoe onooglijk klein een kind bij de geboorte ook is, het beweegt zijn ouders tot iets zeer fundamenteels: namelijk 'dank u' te zeggen. 'Dank u' tegen elkaar en tegen de Heer van het leven. En die dankbaarheid geeft de jonge ouders een diepe vreugde.

'Dank u' zeggen voor het leven dat men krijgt. Het eigen bestaan niet beschouwen als een menselijke prestatie waarover men zelf mag beschikken, maar als een ontvangen geschenk, waarvoor men dankbaar blijft, zijn leven lang. Ook te midden van moeilijkheden en tegenkantingen, toch deze grondhouding blijven bewaren: dankbaarheid voor het leven. Het is een

christelijke basishouding die een kind van zijn ouders leert.

'Dank u' zeggen, telkens als ze iets krijgen. Spontaan gaan kinderen dat niet doen. Het wordt hen geleerd door ouders die dankbaar in het leven staan.

Het brengt het kind tot het beseft dat niets in het leven vanzelfsprekend is. Dat zoveel gratis wordt gegeven.

Maar de geboorte van een kind maakt nog meer los bij de ouders. Het kind komt klein en hulpeloos, totaal afhankelijk in hun midden. Ze worden ertoe gebracht, met ontzaglijke opoffering van eigen ontspanning en rust, voor het kind te zorgen, dag en nacht.

Door de zorg voor hun kind leren ouders nog meer dan voorheen zichzelf te vergeten. Ze geven zonder te berekenen. Ze delen zonder terug te vragen.

Ze geven het beste van zichzelf, gratis, gul en graag. En dat maakt hen intens gelukkig.

Het geluk van zichzelf te geven, te delen, op te offeren, ook dat is een christelijke grondhouding die ouders aan hun kind doorgeven.

Wie een warme thuis heeft gekend, is in staat om voluit bij te dragen aan een warme wereld!

met dank aan C. Leterme Bijbel in 1000 seconden

Uit de bezinning van 27/12/20 van Sint-Antonius

Kalenderbladje

De koude hand van de duisternis ligt zwaar op onze dagen.

Daarom bidden wij tot God:

Zie de wereld aan en laat het licht de duisternis keren.

Breng uw liefde aan het licht en

raak ons met de warmte van uw aanwezigheid.

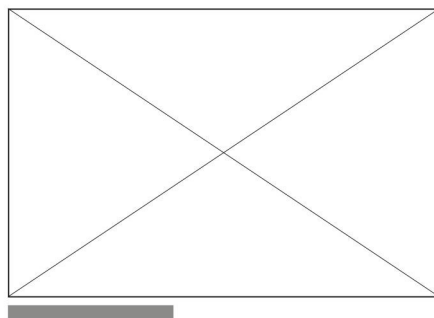
Streel het gezicht van mensen tot leven, opdat wij in nieuw licht elkander zien staan.

Laat vrede en vriendschap oplaaien

in onze wereld als een schitterend weerlicht van uw mensenliefde.

Zie de wereld aan en laat het licht de duisternis keren.

(Vrij naar Kees Pannekoek) Uit de viering voor 13 dec. in Don Bosco

Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.trevipus.be

DIENST PAROCHEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN
Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studicentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tienssteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59 of 0492 319215
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: dinsdag,
donderdag en vrijdag.

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS
Omwille van de Coronamaatregelen kunnen we tot nader beslissing geen vieringen aanbieden. Van zodra de vieringen terug plaats mogen vinden zullen wij jullie ver-wittigen via de mail en de valve aan de kerk. Wel zullen wij iedere zondag een bezinning blijven maken en verspreiden, zoals we dit reeds in de afgelopen weken deden. Ken je iemand die ook een bezinning wil ontvangen dan kan je altijd hun mailadres achterlaten bij Lieven-

Dries@telenet.be
De werkgroep liturgie

SINT-ANTONIUS
Geen vieringen wegens de strenge coronamaatregelen. Wel bezinningsblaadjes en bezinningsteksten op de website zoals tijdens de lockdown.

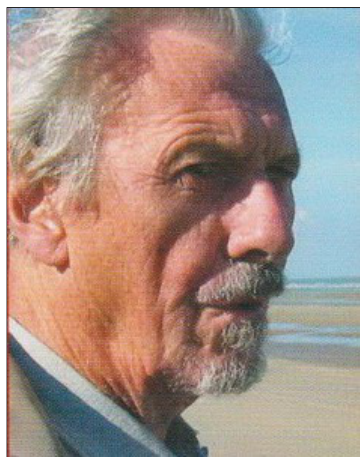
DON BOSCO
Rekening houdend met de corona-maatregelen zijn er op zondag nog geen erediensten.
De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van deze voorziene vierin-

gen, die nu wegvallen, aan de parochianen.

Zondag 24 januari 2021
Zondag 07 februari 2021 – Lichtmis
Woensdag 17 februari 2021 Aswoensdag met pastorale zone
Zondag 21 februari 2021
Op de website Ademtocht - www.ademtocht.be - zijn de teksten ook terug te vinden.

Ook in Linden, Blauwput, Bovenlo, Vlierbeek gaan voorlopig geen vieringen meer door.

En dan de processie

Modest Campforts

Modest Campforts (Lichtaart 1926) heeft opgeschreven welke gebeurtenissen, ervaringen en mensen bepalend zijn geweest voor zijn manier van leven en geloven. *Deze boeiende levensreis loopt over zijn jeugd in Lichtaart, zijn verdere zoektocht naar een dieper leven op het Groot Seminarie te Mechelen - aangevuld met zijn zorg voor de 'gewone mens' in de parochies St.-Gummarus te Mechelen en Don Bosco in Kessel-Lo, om voorlopig te eindigen in Poustinia (Beho-Gouvry).*

Modest Campforts noemt zijn boek de neerslag van gewone ervaringen - met wel en wee, vreugden en verdriet - die ieder mens kent, maar raakpunten zijn van iets diepers.

De mogelijke ervaring van een Goddelijke Dimensie is - voor hem - langs deze weg gegaan. Vandaar ook de titel van het boek: Waar ik werd aangeraakt, ging ik en ga ik.

Uit zijn boek: "Waar ik aangeraakt werd ging ik en ga ik"

En dan de processie

Als ge ne kandelaar moest dragen - grote, zware, koperen mannen - moest ge hem met de grote bol vlak voor uwe neus dragen om zowat gelijke hoogte te bekomen. De zusters hadden vóór de processie al hun koper extra gekuist, zodoende liept ge steeds op uw grote misvormde neus te gapen. Dat verstrooide nogal zodat ge de kandelaar met brandende kaars niet meer rechttop hield en al dat kaarsenvet in uw haar droop. Miljarde!

En dan dat bellen in de processie, met plechtige stap, op maat van de fanfare - jongens dat was plechtig! Normaal werd het bellen afgelost voor de tweede helft van de processie, maar de andere misdienaars zaten naar de mussen te kijken en vertikten het m'n bel over te nemen. En ik, brave snul, belde maar voort. Op het einde van de processie had ik acht blaren, vier in elke hand, non-dedju.

Kort daarop ben ik er mee gestopt. Ik werd 12 jaar en zou naar het college gaan.

Op zekere dag was ik eens een paar minuten te laat voor de mis. De onderpastoor was al begonnen. Rap, rap, m'n koorhemd gezocht. Nu stond daar toch wel een kelk op. Stomme koster. Een kelk, monstrans en hosties mocht men niet aanraken, zelfs de zusters deden er handschoenen voor aan. Maar ik had geen keuze, onderpastoor vooraan, de koster op het hoogzaal, resoluut pak ik de kelk en ren, in koorhemd, het koor op.

Een beetje schuld bewust vertel ik heel de affaire, na de mis, aan de onderpastoor en hij haalde z'n schouders eens op en zei "D'r moette niks mee inzitten, Modest". Die onderpastoor was nochtans ne zenuwpiet maar met een gezond verstand. Van dan af vond ik al dat ge met al die onvoorstelbare voorschriften en rubrieken uw gezond verstand moest gebruiken.

Veel later, schiet me nu te binnen, op de roepingretraite zat een pater van Tongerlo zijn verdrongen seksualiteit op ons, gezonde jonge mannen, af te reageren. Ik hoor hem nog vertellen: "Het lichaam van een meisje is een kostbaar schrijn, met heilige eerbied te benaderen. Juist zoals bij de monstrans, alleen de priester mag ze aanraken!" Daar gingen we weer!

Als ik het allemaal nu bekijk: een groot spel, acteren, zich verkleden, spelen met kaarsen en wierook, onbegrijpelijke taal en zang, maar nogmaals: voertuig van een groot mysterie, moeilijk of niet te verwoorden, onzichtbaar, maar steeds

aanwezig. Aangeraakt worden!

De klokken van Rome

Op Witte Donderdag moesten we, als misdienaar, tijdens gans de Gloria in volle galop bellen, met drie tegelijk, geweldig man! De klokken luidden ook volop en zo werden ze uitgeluid en uitgebeeld op hun reis naar Rome. Daarna tot aan de gloria van de Paasmis, werd er gerateld. Wat een akelig geluid, die ratel! Het was als de reutel van de dood. Het waren ook doodstille dagen en treurnis.

Dat van die klokken! We geloofden dat en we geloofden dat niet, maar als ze terug kwamen tijdens de gloria van de Paasmis, lagen er mooie geverfde eieren in den hof. Soms op de meest onmogelijke plaatsen, boven op de paal van de wasdraad, in een oude boomstronk, in een bloempot en in ne molshoop. Die klokken hadden nogal wat fantasie. Of ze er zelf voor gezorgd hadden kwamen we niet te weten, we moesten altijd bellen tijdens de gloria. En de kippen leggen geen geverfde eieren. Zelfs als de vrijer van ons Marie, onze Sus, een echte plaaggeest, achter onze rug de eieren uit de mandjes haalde en ze opnieuw verstopte, maakte dat het spel maar plezieriger en het mysterie van de klokken niet minder mooi!

Enkele weken na Pasen kwam de vos ook eieren leggen. Dat waren dan bruine. Tot dan legden onze kippen alleen witte eieren. Maar die van de vos waren koffiebruin. Onze Sus kwam met zijn fiets van Tielen naar ons Marie. Hij was nog niet binnen of hij begon ons al op stang te jagen.

"Zeg, ik heb z'n staart gezien! Daar en daar!"
"t Is nie waar, joeng, zot!"
"Wel waar!"
"Niet maar!", maar ge weet maar nooit! Het moest eens waar zijn en met dat soort mysterieuze dingen wordt er niet gelachen!

Spel? Of veel meer? Al weet ik niet wat!

Vrijwilligers bouwen samen met vluchtelingen aan een nieuwe, warme thuis
'Bij ons thuis' is een welzijnsproject dat op een bijzondere wijze bijdraagt aan een meer zorgzame **samenleving**. Een nieuwe toekomst uitbouwen is voor vluchtelingen een hachelijke onderneming. In Aarschot staat een stevige groep vrijwilligers paraat om hen in die moeilijke periode bij te staan. Door onvoorwaardelijk buddy te zijn: een vriend, een coach, een "wegwijzer", een troostende schouder. Door een bord bij te zetten aan tafel, door een slaapkamer aan te bieden.

Bij ons thuis dus... Het netwerk is een hechte groep van mensen die elkaar ondersteunt, die enthousiast is en die door de jaren een deskundigheid hebben opgebouwd. 'Bij ons thuis' werkt aan heel concrete noden - taallessen, rijlessen, buddywerking, woninghulp, begeleiding van tewerkstelling, spannende activiteiten, uitstappen en vakanties,... - met een goede coördinatie en een heldere en mobiliserende communicatie. De vzw vult de gaatjes op in de zorg die er al bestaat.

Recent hebben ze een vluchtelinghuis in Aarschot in gebruik genomen. Hier willen ze de veranda, het zgn. Pomphuis, omvormd tot een opleidings- en ontmoetingsruimte. Welzijnszorg ondersteunt voor de inrichting van deze ruimte.

Wil je helpen? *Teken de petitie op www.samentegenarmoede.be
*Steun op BE21 0000 0000 0303
*Wil je goed geïnformeerd blijven rond armoedebestrijding?
Dan sturen wij je graag **onze maandelijkse nieuwsbrief**.
Paul Beller, voorzitter
Tel. 0474 97 74 02
E-mail: paul.beller.box@gmail.com
Welzijnszorg: Huidevettersstraat 165 - 1000 Brussel
Tel. 02 502 55 75
info@welzijnszorg.be
Uit de viering voor 13 dec. in Don Bosco

AFRIKADAG

Rond het feest van de Openbaring (Driekoningen) had de hele **katholieke kerk** aandacht voor de **Afrikaanse kerkgemeenschappen**. Zij geven op bijzondere wijze gestalte aan de Blijde Boodschap. Onze Belgische kerkgemeenschap onderhoudt bijzondere banden met de kerkgemeenschappen van Burundi, de Democratische Republiek Congo en Rwanda. Zij krijgen jaarlijks financiële steun van de Belgische kerk, ten voordele van pastorale projecten. Omdat er momenteel geen omhaling mogelijk is, kan je rechtstreeks Missio steunen. Ga naar <https://www.missio.be/nl/actie/afrikadag/> **en doe een gift**. Doe je liever een gift via een klasieke overschrijving? Dat kan op rekeningnummer **BE19 0000 0421 1012**.

Rij wijs of het is je laatste reis

bzn

HUIS VOOR IEDEREEN

Jes. 61,1-2a. 10-11 Joh 1, 6-8. 19-28

Gegroet en gezegend

Gezegend dit uur en het licht ons gegeven.

Gezegend de woorden geladen met kracht.

Gezegend jij, mens hier naast mij en alles wat ons bijeen brengt.

Gegroet en gezegend in naam van de van eeuwige Vader, Zoon en heilige Geest.

Inleiding

Kerstmis, het feest van de menswording. Ieder jaar worden we aange trokken door het licht in een donkere tijd. Dat is niet enkel spiritueel zo, de lezingen van vandaag geven aan dat het om licht gaat voor concrete mensen die echt in de duisternis zitten:

Mensen wiens hart gebroken is. Mensen die gevangen zitten in vooroordelen en angst. Mensen ook die in een lamentabele woonsituatie moeten leven, Welzijnszorg vraagt daar deze advent bijzondere aandacht voor. Voor allen die in duisternis zitten, heeft God in Jezus een blijde boodschap gegeven. Gerechtigheid hoort er te zijn voor iedereen. We kijken uit naar 'iemand' die de mantel der gerechtigheid draagt.

Lichtritus en lichtlied

In de advent zien we uit naar Jezus, licht in ons leven, licht voor de wereld.

Vier weken lang zien we uit naar zijn warm licht voor de meest kwetsbaren en armen in onze samenleving.

We drukken ons verlangen uit dat het solidaire licht van Welzijnszorg mag groeien opdat ieder mens kan thuiskomen in een goede en veilige woning.

Wezingen:

Jezus, u bent het licht in ons leven. Laat nimmer toe dat het duister tot mij spreekt.

Jezus, u bent het licht in ons leven. Open mij voor uw liefde, o Heer.

Bij het **aansteken van de derde kaars**, spreken we onze wil uit om getuige te zijn van het licht, om het licht van God te laten schijnen op situaties van onrecht en onverschilligheid.

God roept ons daartoe op. Hij die roept is getrouw: Hij zal zijn woord gestand doen.

Eerste lezing - Jesaja 61, 1-2a. 10-11: Wees blij

De profet zegt: 'God heeft mij gezonden om goed nieuws te brengen aan de armen, om al wie de moed verloren heeft, op te beuren, om aan de gevangenen te zeggen dat ze vrij zijn, en aan wie vastgeketend is mee te delen dat ze terug mogen keren naar het licht, om een jaar aan te kondigen waarin God zijn goedheid zal tonen.' C. Leterme

Tweede lezing - Joh 1, 6-8. 19-28

Johannes preekt in de woestijn. Hij zegt: 'Ik ben de stem die roept in de woestijn: Maak de weg recht van de Heer.' 'Ik doop met water, maar in uw midden is iemand die u niet kent, Hij die na mij komt. Ik ben het niet waard om de riemen van zijn sandalen los te maken.'

Uit uw hemel zonder grenzen

Uit uw hemel zonder grenzen komt Gij tastend aan het licht met een naam en een gezicht even weerloos als wij mensen.

Als een woord zijt Gij gegeven, als een nacht van hoop en vrees, als een pijn die ons geneest, als een nieuw begin van leven. *Huib Oosterhuis*

Voorbeden

Bidden wij voor de velen die in woord en daad getuigen van het Licht: voor de vele vrijwilligers die blijven opkomen voor mensen in ar-

moede, voor hen die onrecht op de woonmarkt blijven aanklaarten, voor hen die in vele contacten de hoop blijven voeden. *Dat ze volhouden en op onze sympathie mogen rekenen.*

Bidden wij

voor mensen die hun tijd en energie steken in het leggen van verbindingen, voor hen die mensen samenbrengen en samen houden vanuit een grote bezorgdheid voor elkaar.

Voor hen die toekomst willen maken voor alle mensen, voor hen die iedereen uit de marge willen halen, vooral de kleinste en de meest kwetsbare.

Dat ze volhouden en op onze sympathie mogen rekenen.

Bidden wij

voor mensen die hun best doen om voor henzelf en hun gezin een sober, maar kwalitatief goede woonst te maken.

Ondanks goede wil en inspanningen slagen ze daar niet altijd in, vaak door omstandigheden buiten hun wil.

Dat ze zich niet schuldig voelen of beschaamd, dat ze volhouden en op onze sympathie mogen rekenen.

Bidden wij

voor onszelf, uitkijkend naar het feest van Kerstmis.

Dat onze levensstijl getuigt van een juist aanvoelen, solidariteit en dienstbaarheid zijn wezenlijker dan consumeren en gezelligheid.

Bidden we ook voor de zieken uit ons midden, voor hun mantelzorgers en voor allen die in eenzaamheid leven in deze donkere tijd.

Dat ze volhouden en op onze sympathie mogen rekenen.

Bidden we voor al onze overledenen, mensen die voortleven in ons door de goede dingen die ze ons hebben voorgeleefd.

Dat we volhouden om het goede te blijven doen dat ze ons hebben getoond.

Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft.

Zowel vroeger als nu klinkt het appèl aan ons allen. Hoe bereiden wij als christenen de komst van de Heer voor? Wat kunnen de minsten, de armsten van ons verwachten? Welke blijde boodschap brengen wij aan hen?

Welzijnszorg wil het woonprobleem van kansarmen in beeld brengen.

Voor velen is hun woning vochtig en ongezond, een woning waarin de noodzakelijke sanitaire uitrusting ontbreekt, een huis dat te klein is of niet aangepast. Voor velen is er zelfs geen plaats in de omgeving van Leuven, omdat het te duur is!

En goed wonen is meer dan een dak boven het hoofd hebben. Het heeft te maken met thuis komen, met ergens jezelf mogen zijn, met je veilig en geborgen voelen, met je aanvaard en begrepen weten.

Voor mensen zonder huis of met een huis dat geen thuis is; voor de mensen voor wie het recht op wonen geen werkelijkheid is, vraagt Welzijnszorg onze aandacht.

Wij hebben als liturgiegroep het **project "Bij ons thuis" in Aarschot** gekozen.

(Elders in dit blad vind je een woordje uitleg daarover.)

Lied: Voor kleine mensen

Voor kleine mensen is Hij bereikbaar, Hij geeft hoop aan rechtelozen, hun bloed is kostbaar in zijn ogen, Hij koopt hen vrij uit het slavenhuis.

Hij zal opkomen voor de misdeelden, Hij zal de machten die ons dwingen breken en binden, Hij zal leven, onvergankelijk als de zon.

Dankgebed

God van het verbond met mensen, ook vandaag wagen wij ons aan een

lied van dankbaarheid om de grote dingen die gij aan kleine mensen doet. Door U komt het dat kleinen moedig en vrijuit durven spreken tegen verdrukkers en heersers.

Langzaam maar zeker God komt jouw tijd: alle wegen omgeleid. Waarden staan op hun kop: wie eerst wil zijn, raakt achterop, de arme raakt vooraan, en geeft de toon aan. Goden van macht en geld worden door U ondergraven en vernietigd.

Voor wie het leven dient, bent U een God van eeuwigheid.

Aan dit lied van de kleinen heeft Jezus zich gewaagd. Tegen de meest kwetsbaren en weerlozen heeft Hij Ja gezegd. Hij verwees niet naar zichzelf, maar naar U God, naar U die hem gezonden heeft om de kleinen groot te maken.

Om Hem en om zijn nooit te vergeten boodschap zeggen wij U dank.

Ja, God beziel ons dan met Jezus' geest. Geef dat het zichtbaar is dat we evangelische mensen willen zijn, levende wezens van tastbare solidariteit, van voelbare en hoopvolle toekomst, van een levende en nabije God.

Zending

Gezegend zijn de huizen waar de deuren niet gesloten blijven, waar brood en tijd gedeeld worden met wie ontredderd zijn en zoeken naar rust en houvast.

Gezegend zijn de huizen waar de mensen niet alleen voor zichzelf leven

maar leven delen met elkaar en met hen die komen aankloppen.

Gezegend zijn zij die innerlijke ruimte hebben om het verhaal te ontvangen van wie gestrand zijn op de levensweg en zoeken naar iemand om gehoord te worden. Gezegend zijn de handen van hen die doen wat nodig is, zodat het leven voor elke mens leefbaar en menswaardig blijft.

Don Bosco: Uit de viering voor 13 december 2020

Opstellers: Lieve Neukermans en Majo Werrebroeck

CHRISTELIJKE MEDITATIE IN BELGIË

Herman Van Rompuy

Meditatie en corona een getuigenis

16.20 u - Q&A
16.45 u.-Hoe nu verder?
17.30 u.-Einde

Schrijf je in

*Iedereen is welkom.
*Deelnameprijs is 12 euro op BE78 7360 7709 7886
Met vermelding van je naam + Colloquium
*Iedereen die inschrijft krijgt een uitgebereid videoverslag van deze dag.

Herman Van Rompuy duidt vanuit zijn eigen meditatiepraktijk de betekenis van een meditatieve houding in politiek en management.

Laurence Freeman stelt zijn boek 'Goed Werk' voor en toont aan hoe meditatie een weldaad kan zijn voor mensen in de bedrijfsweld, het onderwijs en de medische wereld.

Programma

13.30 u - Inloggen via Zoom
14.00 u.-Wat is meditatie?
14.15 u.-Laurence Freeman over 'Goed Werk'
15.15 u - Stille meditatie
15.35 u.- Pauze
16.00 u.-Herman Van Rompuy over meditatie

Hoe zorgt meditatie voor goed werk?

Colloquium

Met Herman Van Rompuy en Laurence Freeman

Op zaterdag 6 maart 2021 - 13u30 - 17u30

Uitnodiging om online aanwezig te zijn

Een verhaal...

In het gevangenenkamp toen het oorlog was leden veel mensen honger. Maar er was één van de gevangenen die nog een stompje kaars had, dat hij zorgvuldig bewaarde. Hij dacht: " Als ik de honger niet meer kan uithouden zal ik deze kaars opeten."

Het liep tegen kerstmis. In de kerstnacht pakte de man zijn kaars. Zijn vriend die hoopte ook een stukje van de kaars te krijgen, verwachtte dat de man zijn kaars zou gaan opeten. Maar de man liep naar buiten en stak met een brandende houtspaander de kaars aan. Toen zette hij het brandende kaarsje op de rand van zijn brits. Steeds meer mensen kwamen om de kaars zitten. Het licht van de kaars voedde vele mensen, ze voelden zich niet meer alleen, ze vatten weer moed dat het ooit weer beter zou worden en beleefden heel intens hoe het licht nog sterker is dan de dood. De

kaars brandde steeds hoger en hoger, spitsen en spitsen tot aan het uiterste nokje van de donkere loods, en toen daarheen, tot aan de sterren en alles werd wit, wit van licht. Zo veel licht heeft nog nooit iemand daarna gezien en we voelden ons vrij en opgeheven en kenden geen honger meer. Die kaars had niet mijn vriend en mij gevoed, ze had ons allen gevoed en sterker gemaakt. Er kwam geen einde aan het licht.

En toen de kaars was opgebrand keken we naar de sterren. En we wisten dat achter de sterren een licht brand dat nooit dooft.

DAT LICHT KOMT VAN GOD...

Als we daarna naar de sterren keken wisten we het telkens weer: denk hoe God van ons houdt. En je zal zien en weten:

er is licht voor elk kind.

Uit de digitale Franciscus-viering van 3/1/2021

'Een nieuwe thuis voor de vleermuis' - deel 2

Winterverblijfplaatsen voor vleermuizen - Krocht en Oud Abtskwartier als ideale winterverblijfplaats

De winter is voor vleermuizen één van de meest cruciale periodes in het jaar. Om de koude en voedselarme wintermaanden door te komen, brengen vleermuizen al slapend de winter door. Tijdens hun winterslaap moeten ze als het ware de omgeving "ondergaan". Door deze passieve houding verlaagt hun metabolisme en zijn vleermuizen – net als andere dieren die een winterslaap houden – tijdens de winter niet in staat om snel te reageren op veranderende omstandigheden. Ze zijn dan uiterst kwetsbaar en hebben dus een zeer stabiele winterverblijfplaats nodig. Dit maakt dat ze hoge, soortspecifieke eisen stellen aan de ruimte waarin ze vanaf oktober-november tot maart-april (afhankelijk van de buitentemperatuur en soort) hun intrek nemen.

Vleermuizen zijn in het algemeen erg kieskeurig in de keuze van een verblijfplaats – en dit in elk seizoen. Vaak gebruiken ze voor iedere mogelijke weersomstandigheid en voor elk seizoen een aparte plek. Hun armen en benen zijn helemaal aangepast om te kunnen vliegen. Daardoor kunnen vleermuizen niet zelf een nest maken, een gat in een boom hakken of een hol graven. Ze zijn dus voor hun verblijfplaatsen helemaal aangewezen op al bestaande omstandigheden.

Voor hun winterslaap zoeken ze plekje waar het donker en koel is, maar niet vriest. Een constante temperatuur tussen 2°C en 10°C - afhan-

kelijk van de soort - is ideaal. Verder mag het er niet tochten en is ook een hoge luchtvochtigheid (80%-100%) van belang. Dit om de vlieghuid van de vleermuizen te beschermen. Bij een maandenlang verblijf in een te droge ruimte zou de vlieghuid immers uitdrogen en scheuren. Sommige soorten kruipen het liefst weg in spleten, barsten en andere holten in de muren, terwijl andere open en bloot aan de muren hangen. De aanwezigheid van ruwe wanden om aan te hangen of voldoende kleine schuilplaatsen - er moeten immers genoeg "bedden" aanwezig zijn voor de hele kolonie – speelt dus evenzeer een belangrijke rol. De nodige rust vult het verlanglijstje van de overwinterende vleermuizen aan. Het verstoren van de verblijfplaatsen door mensen of andere dieren is immers zeer ongunstig omdat hierdoor de omgevingstemperatuur verhoogd wordt en de lucht in beweging komt, wat de vleermuizen uit hun winterslaap kan halen. Dit gaat gepaard met een enorm energieverlies dat de dieren vaak niet meer te boven komen of niet meer kunnen aanvullen door een tekort aan voedsel (insecten) tijdens de winterperiode. Ze zullen bijgevolg sterven.

Een hele waslijst aan eisen dus om te kunnen voldoen als geschikte winterverblijfplaats. Met haar oude en kille kelders heeft onze benedictijnenabdij echter al deze troeven in handen. Natuurpunt Vlierbeek zal daarom de kelder van het Oud Abtskwartier alsook een historische grafkelder verder inrichten als winterverblijfplaats voor vleermuizen.

De grafkelder - onder de Vlierbeke-naren ook wel gekend als "krocht" - is gelegen in de voormalige Pandtuin, meer specifiek langs de sacristie van de huidige Onze-Lieve-Vrouwekerk. Deze ondergrondse ruimte werd destijds aangelegd onder de historische pandgang van de benedictijnenabdij.

Aanpak van de werkzaamheden

Door de specifieke eisen van een winterverblijfplaats zijn enkele inrichtingswerken en de opmaak van een verder beheerplan noodzakelijk.

In het Oude Abtskwartier zullen de verluchttingsopeningen, die naar de kelder leiden, worden afgesloten met een cortenstalen plaat met telkens een invliegopening in. Zo kunnen de vleermuizen naar binnen vliegen, wordt tocht geminimaliseerd, maar blijft er wel een opening om te verluchten. In de kelder zelf moeten er eigenlijk geen aanpassingen gebeuren omdat er hier al voldoende spleten, kieren en **luchtklokken**(1) aanwezig zijn waar de vleermuizen zich in kunnen schuilhouden.

Op de toegangsschacht naar de krocht zal een betonnen of bakstenen constructie geïnstalleerd worden. Deze zal afgesloten worden door ofwel een decoratieve deur met invliegopening, ofwel een kooiachtige metalen constructie met spijlen. Ook onderaan de trap, die de toegangsschacht met de eigenlijke grafkelder verbindt, komt er een cortenstalen deur met invliegopening. De deur moet de luchtcirculatie beperken, een stabiele temperatuur creëren en tocht mini-

maliseren zodat de achterliggende ruimte een aangename winterverblijfplaats voor de vleermuizen zal zijn. In de krocht zal er bovendien een constructie uit hout en steen gemaakt worden waar vervolgens "vleermuizenstenen" aan bevestigd zullen worden. Dit geeft de vleermuizen de mogelijkheid om zich vast te haken of in weg te kruipen zonder dat de oude muren van de historische grafkelder beschadigd worden.

Volgens de huidige planning, zullen de werken in de loop van 2021 van start gaan en zullen de vleermuizen beide ruimten reeds volgende winter als winterverblijfplaats kunnen gebruiken. De soorten die we er dan hopen terug te vinden zijn onder meer: de **Baardvleermuis (Myotis mystacinus)**, de **Watervleermuis (Myotis daubentonii)**, de **Gewone dwergvleermuis (Pipistrellus pipistrellus)**, de **Gewone en de Grijze grootoorvleermuis (Plecotus auritus/austriacus)**, de **Laatvlieger (Eptesicus serotinus)** en **laatst, maar niet**

Laatvlieger (*Eptesicus serotinus*) in winterslaap. © Yves Adams - Vilda.

minst de Franjestaart (Myotis natterii).

We kijken er alvast naar uit om naast het koppel slechtvalken, dat in de lente en zomer nestelt in de toren van onze abdijkerk, nu ook de vleermuizen als onze koesterburen welkom te heten.

(1) Holle ruimtes in het plafond, die vaak wat dieper (hoger) zijn en waar de lucht in blijft hangen (en dus stabiel is).

©Tekst: Abdij van Vlierbeek in samenwerking met Natuurpunt Vlierbeek, Heemkundige Kring Vlierbeek en de Stad Leuven.

Groepje Franjestaarten (*Myotis natterii*) in winterslaap. © Yves Adams - Vilda.

Vlaanderen solidair met pater Ivo en ex-kindsoldaten in Congo

Met 20 naaimachines en honderden meters stof, deze week geleverd, kunnen pater Ivo en zijn jongeren in Kananga de burgers weer helpen met mondmaskers.

Scheutist Ivo Vanvolsem werkt al jarenlang in Kananga, waar hij onder meer ex-kindsoldaten een kortstondige vorming geeft zodat ze zelfstandig aan de slag kunnen. De uitbraak van corona in de hele wereld was en is voor regio's met een gebrekkige gezondheidszorg een

grote bedreiging.

Pater Ivo wist dat hem maar één ding te doen stond: de mensen helpen om zichzelf te beschermen. Met mondmaskers.

Met twee balen katoen en evenveel handnaaimachines gingen de jongeren aan de slag. Al gauw waren er naaimachines en stof te weinig.

Pater Ivo deed een oproep via Kerknet, en niet tevergeefs!

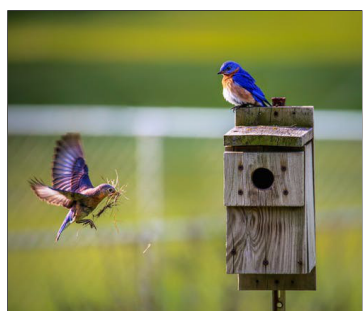
Maandag 12 oktober vertrok vanaf Melsbroek een Airbus van het Belgisch leger volgestouwd met humanitaire goederen naar Kinshasa. Een groot deel van de lading - in to-

taal 2.000 kg - was bestemd voor het project van pater Ivo: een twintigtal naaimachines, honderden meters stof, kilometers naaigaren, medisch (beschermings)materiaal, educatief materiaal en andere nuttige hulpgoederen.

De goederen werden intussen van Kinshasa per luchtvracht vervoerd

DANKBAAR

De donkere maanden maken een ochtendwandeling wel heel bijzonder. Op het moment dat ik de voordeur dichttrek, voorzien van muts en sjaal, kleurt de hemel immers

warmrood. Dat is op zich al een heel spektakel, maar wat me nog het meest ontroert is het enthousiasme waarmee de vogels mij begroeten. Want in al die nestjes en holletjes zijn ze net wakker geworden en laten ze van zich horen. Dat betekent: een oorverdovend gekwetter en getjirp uit de meest onverwachte hoeken.

Zo is er een haag met een musenkolonie die steeds erg uitbundig de nieuwe dag begroet. Op het veld krassen de kraaien nog hees van de slaap. En de koolmeesjes laten luidruchtig weten dat ze er ook bij zijn. Wat een vreugde bij de zons-

opgang! Wat een dankbaarheid om er weer te mogen zijn.

Ik spits mijn oren terwijl ik wandel en denk: die vogels piekeren niet over wat er gisteren misliep. Ze hebben geen grote verwachtingen voor volgende week, of een lange to do lijst voor vandaag. Nee, ze rekken hun vleugels, smeren hun keeltjes en delen hun vreugde om het leven. En als ik na zo'n frisse ochtendwandeling weer achter mijn bureau kruip, denk ik: ook ik ben blij en dankbaar met deze nieuwe dag!

Jacqueline Van Leeuwen

naar Kananga, waar het team van pater Ivo klaarstond om alles in ontvangst te nemen en zo snel mogelijk de activiteiten in het naaiatelier te hervatten.

Mede dankzij eerdere verzendingen werden al 15.000 mondmaskers gemaakt, die voor een sociale prijs onder de meest kwetsbaren worden verspreid. En pater Ivo krijgt navolging in Mbuji Mayi, waar een project met de naam ALFA in 1.300 alfabetiseringsklasjes voor (jong)volwassen eveneens mondmaskers zal produceren. Bron: Kerknet oktober 2020

Onze sterzangertjes van Sint-Antonius kunnen dit jaar helaas niet van deur tot deur trekken om geld in te zamelen voor de projecten die al vele jaren ondersteund worden door onze parochie-geloofs-gemeenschap: het project van pater René voor de straatkinderen in Brazilië en dat van pater Ivo voor de kindsoldaten in Congo. We roepen iedereen die deze projecten toch graag wil steunen op om een bijdrage te storten op BE51 7360 1566 5362 onder vermelding van sterzingen. Wij zorgen er dan voor dat het geld op de juiste plaats terecht komt.

Alvast onze hartelijke dank!!!

Bestaat God wel?

Een meester vroeg: 'Heeft iemand in de klas al eens God horen spreken?' Geen antwoord.

'Heeft iemand in de klas al eens God kunnen aanraken?' Opnieuw geen antwoord.

'Heeft iemand in deze klas al eens God gezien?' Opnieuw antwoordde niemand.

'Dan bestaat God niet', besloot de meester.

Eén van de leerlingen dacht even na en vroeg: 'Mag ik ook iets vragen?'

'Doe maar,' zei de meester.

'Heeft iemand het verstand van onze meester al eens gehoord?'

Stilte. 'Heeft iemand het verstand van onze meester al eens kunnen aanraken?'

Volledige stilte. 'Heeft iemand in de klas het verstand van onze meester al eens gezien?'

Niemand antwoordde. 'Ja... dan moet ik, volgens de manier van denken van onze meester, besluiten dat hij geen verstand heeft.

'Chantal Leterme